

На персонални въпроси ние нѣма да се спираме, защото считаме, че тѣ сж принципни въпроси, засѣгащи еднакво цѣлата администрация на страната.

Сега можемъ да се спремъ вече по-подробно и на отдѣлнитѣ мѣроприятия. Трѣбва да почнемъ разбира се отъ обекта на износната търговия, т. е. отъ изнасяното производство. Ние видѣхме, че въ нашата експортна политика не сж предвидени специални мѣрки за създаване на връзка между износа и агрикултурната политика. Ние считаме, че тъкмо тукъ нашата експортна политика трѣбва и може да се попълни. Необходимо е да се създаде връзка между земеделското производство, т. т. между агрикултурната политика и износа, т. е. износната политика. Въпросътъ трѣбва да бжде напълно изясненъ, за да не се създаватъ неоснователни недоразумения. Първо, трѣбва да приемемъ, че за да има износна търговия сж нуждни две предпоставки:

Необходимо е да съществува едно конкретно производство, търсено отъ единъ конкретенъ пазаръ. При това, не е важно дали конкретното производство е съществувало преди да бжде потърсено отъ конкретния пазаръ или обратното, т. е. конкретниятъ пазаръ е стимулиралъ, дори създалъ това производство. Важното е, най голѣмото конкретно търсене (въ най-широкия смисълъ на думата) да бжде задоволено оптимално или най-голѣмото възможно предлагане да бжде изчерпано абсолютно. За да може, следователно, търсенето и предлагането да се покриятъ или още по-важно да се поощрятъ, да се разширятъ взаимно, трѣбва да има единъ постояненъ допиръ помежду имъ. Едно конкретно търсене, обаче, не би могло да бжде задоволено цѣлостно отъ дадено производство и едно предлагане не би могло да намѣри пълненъ пласментъ, ако не е на лице една пълна осведоменостъ, цѣлостна осведоменостъ и за дветѣ страни. По канала на частнитѣ производители или търговци или по този на частнитѣ купувачи не би могло, при днешнитѣ условия на международни търговски отношения, да се получи пълна и цѣлостна представа за търсенето и предлагането дори на отдѣлни производствени отрасли,